

32003L0010

2003.2.15.

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

L 42/38

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/10/EK IRÁNYELVE

(2003. február 6.)

a munkavállalók fizikai tényezők (zaj) hatásának való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről

(tizenhetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 137. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottságnak a munkahelyi biztonsági, higiéniai és egészségvédelmi tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾, az egyeztető bizottság által 2002. november 8-án jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével,

mivel:

(1) A Tanács a Szerződés értelmében, irányelvek útján minimumkövetelményeket fogadhat el, hogy javításokat ösztönözzön, különösen a munkakörnyezet tekintetében, a munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének magasabb szintű biztosítása érdekében. Ezekben az irányelvekben kerülni kell olyan közigazgatási, pénzügyi és jogi korlátozások előírását, amelyek gátolnák a kis- és középvállalkozások alapítását és fejlődését.

(2) Bár ez az irányelv, a Szerződéssel összhangban, egyetlen tagállamot sem akadályoz meg a szigorúbb védintézkedések fenntartásában vagy bevezetésében, végrehajtása nem indokolhatja az egyes tagállamokban már fennálló helyzet visszafejlesztését.

(3) A munkájuk során zajjal kapcsolatos kockázatoknak kitétt munkavállalók védelméről szóló, 1986. május 12-i 86/188/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ arról rendelkezett, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján, különösen a tudományos ismeretek és a technológia fejlődését figyelembe véve, újra vizsgálja meg az irányelvet a kockázatok csökkentése érdekében.

(4) A Bizottság a munkahelyi biztonsági, higiéniai és egészségvédelmi programjáról szóló közleményben ⁽⁵⁾ a munkahelyi biztonság javítását szolgáló intézkedések elfogadását írja elő, különös tekintettel a 86/188/EGK irányelv hatályának kiterjesztésére és a küszöbértékek felülvizsgálatára. A Tanács a munkahelyi biztonságról, higiéniaról és egészségvédelemről szóló, 1987. december 21-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾ ezt tudomásul vette.

(5) A munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló közösségi charta végrehajtására vonatkozó cselekvési programról szóló bizottsági közlemény a fizikai tényezőkből származó kockázatoknak kitétt munkavállalókra vonatkozó egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelmények bevezetését írja elő. 1990 szeptemberében az Európai Parlament erről a cselekvési programról állásfoglalást ⁽⁷⁾ fogadott el, amelyben elsődlegesen arra kéri fel a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy egyedi irányelvet a zaj, a vibráció és minden egyéb munkahelyi fizikai tényezőből származó kockázatra vonatkozóan.

(6) Első lépésként az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 25-én elfogadta a munkavállalók fizikai tényezők (vibráció) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló 2002/44/EK irányelvet ⁽⁸⁾ (tizenhatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdésének értelmében).

(7) Második lépésként indokoltnak tekinthető olyan intézkedések bevezetése, amelyek a zajból származó kockázatoktól védik a munkavállalókat, a zajnak a munkavállalók egészségére és biztonságára gyakorolt hatásai miatt, különös tekintettel a halláskárosodásra. Ezek az intézkedések nem csak az egyes munkavállalók egyéni egészségvédelmét és biztonságát célozzák, hanem egy minden közösségi munkavállaló védelmét szolgáló minimális alapszint megteremtését is a verseny esetleges torzulásainak elkerülése érdekében.

(8) A zajnak való kitétségnek az egészségre és a biztonságra gyakorolt hatásaira vonatkozó jelenlegi tudományos ismeretek nem elegendőek valamennyi egészségi és biztonsági kockázatra kiterjedő, pontos expozíciós szintek megállapításához, különös tekintettel a zajnak a hallásra gyakorolt eltérő hatásaira.

⁽¹⁾ HL C 77., 1993.3.18., 12. o. és HL C 230., 1994.8.19., 3. o.

⁽²⁾ HL C 249., 1993.9.13., 28. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1999. szeptember 16-án megerősített (HL C 54., 2000.2.25., 75. o.), 1994. április 20-i véleménye (HL C 128., 1994.5.9., 146. o.), a Tanács 2001. október 29-i közös álláspontja (HL C 45. (E) szám, 2002.2.19., 41. o.) és az Európai Parlament 2002. március 13-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 137., 1986.5.24., 28. o. A 98/24/EK irányelvvel (HL L 131., 1998.5.5., 11. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL C 28., 1988.2.3., 3. o.

⁽⁶⁾ HL C 28., 1988.2.3., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 260., 1990.10.15., 167. o.

⁽⁸⁾ HL L 177., 2002.7.6., 13. o.

- (9) A zajvédelmi rendszernek – a felesleges részletek elkerülésével – az elérendő célok, a betartandó elvek és az alkalmazandó alapvető értékek meghatározására kell korlátozódnia annak érdekében, hogy a tagállamok egyenértékű módon alkalmazhassák a minimumkövetelményeket.
- (10) A zajnak való kitettség szintje hatékonyabban csökkenthető, ha a munkaállomások és a munkahelyek megtervezése megelőző intézkedések figyelembevételével történik, és olyan munkaeszközöket, eljárásokat, illetve módszereket választanak, amelyek által elsődlegesen a forrásnál csökkenthető a kockázat. A munkaeszközökre és módszerekre vonatkozó rendelkezések tehát hozzájárulnak az érintett munkavállalók védelméhez. A munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (2) bekezdésében megállapított általános megelőzési elvekkel összhangban a közös védintézkedések elsőbbséget élveznek az egyéni védintézkedésekkel szemben.
- (11) A Nemzetközi Tengerészeti Szervezet A. 468(12) határozatának a hajókon megengedett zajszintről szóló szabályzata iránymutatást nyújt a hajókon a zajforrásnál történő zajcsökkentés elérésére. A tagállamokat fel kell hatalmazni átmeneti időszak előírására a tengerjáró hajók személyzetére vonatkozóan.
- (12) A munkavállalók zajnak való expozíciójának helyes felmérése érdekében objektív mérési eljárást célszerű alkalmazni, azaz az általánosan elfogadott ISO 1999:1990 szabványra kell utalni. A megállapított vagy objektíven mért értékek döntő jelentőségűek az alsó és felső expozíciós beavatkozási határértékek esetére előírt cselekvések megindítása szempontjából. Az expozíciós határértékek a munkavállalók visszafordíthatatlan halláskárosodásának elkerülése céljából szükségesek: a fülbe jutó zajt a határértékek alatt kell tartani.
- (13) A zenei és szórakoztatóipar sajátos jellemzői miatt gyakorlati útmutatásra van szükség az ebben az irányelvben megállapított rendelkezések hatékony alkalmazása érdekében. A tagállamok számára átmeneti időszakot kell biztosítani egy gyakorlati iránymutatást tartalmazó magatartási szabályzat kidolgozására, amely segítséget nyújt ezekben az ágazatokban a munkavállalók és munkáltatók számára, hogy elérjék az ebben az irányelvben megállapított védelmi szinteket.
- (14) A munkáltatóknak a zajnak való expozícióból eredő kockázatokra vonatkozóan módosításokat kell végrehajtaniuk a munkavállalók egészségvédelmének és biztonságának javítása érdekében a műszaki fejlődés és a tudományos ismeretek figyelembevételével.
- (15) Mivel ez az irányelv egyedi irányelv a 89/391/EGK tanácsi irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében, ez utóbbi irányelv a munkavállalókat érő zajexpozícióra vonatkozik, az ebben az irányelvben foglalt szigorúbb, illetve különös rendelkezések sérelme nélkül.
- (16) Ez az irányelv gyakorlati lépés a belső piac szociális dimenziójának megteremtése felé.
- (17) Ennek az irányelvnek a végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és alkalmazási kör

- (1) Ez az irányelv, amely a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében a 17. egyedi irányelv, meghatározza a zajexpozícióból vagy vélhetően a zajexpozícióból keletkező, a munkavállalók egészségét és biztonságát – különösen a hallást – veszélyeztető kockázatokkal szembeni védelemre vonatkozó minimumkövetelményeket.
- (2) Ennek az irányelvnek a követelményei olyan tevékenységekre vonatkoznak, ahol a munkavállalók munkavégzés közben ki vannak téve, vagy vélhetően ki vannak téve a zajból eredő kockázatoknak.
- (3) A 89/391/EGK irányelv teljes mértékben alkalmazandó az (1) bekezdésben említett egész területre, az ebben az irányelvben foglalt szigorúbb, illetve különös rendelkezések sérelme nélkül.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a kockázat kiszámítására alkalmazott fizikai paraméterek meghatározása a következő:

- a) a hangnyomás csúcserő (p_{csúcs}): a „C”-frekvenciájú súlyozott pillanatnyi hangnyomás maximális értéke;

⁽¹⁾ HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- b) a napi zajexpozíció szintje ($L_{EX,8h}$) (dB(A) re. 20 μ Pa): névleges nyolc órás munkanapra vonatkozóan a zajexpozíció idővel súlyozott átlaga, az ISO 1999:1990 nemzetközi szabvány 3.6. pontja szerint. A munkahelyen jelen lévő mindenfajta zaj ide tartozik, beleértve az impulzív zajokat is;
- c) a heti zajexpozíció szintje ($L_{EX,8h}$): öt, nyolc órás munkanapból álló névleges hétre vonatkozóan a napi zajexpozíció idővel súlyozott átlaga, az ISO 1999:1990 nemzetközi szabvány 3.6. pontja szerint (2. megjegyzés).

3. cikk

Expozíciós határértékek és expozíciós beavatkozási határértékek

(1) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a napi zajexpozíció szintjére és a hangnyomás csúcsertékeire vonatkozó expozíciós határértékek és expozíciós beavatkozási határértékek a következők:

- a) expozíciós határértékek: $L_{EX,8h} = 87$ dB(A), illetve $p_{csúcs} = 200$ Pa ⁽¹⁾;
- b) felső expozíciós beavatkozási határértékek: $L_{EX,8h} = 85$ dB(A), illetve $p_{csúcs} = 140$ Pa ⁽²⁾;
- c) alsó expozíciós beavatkozási határértékek: $L_{EX,8h} = 80$ dB(A), illetve $p_{csúcs} = 112$ Pa ⁽³⁾.

(2) Az expozíciós határértékek alkalmazása esetén a munkavállaló tényleges expozíciójának meghatározásakor figyelembe kell venni a munkavállaló által viselt egyéni hallásvédők zajcsökkentő hatását. Az expozíciós beavatkozási határértékek esetében nem kell figyelembe venni a védőeszközök hatását.

(3) Megfelelően indokolt esetben olyan tevékenységekre vonatkozóan, amikor a napi zajexpozíció egyik napról a másikra jelentősen változik, a tagállamok a munkavállalókat érő zajszint becslésére – az expozíciós határértékek és az expozíciós beavatkozási határértékek alkalmazása céljából – a heti expozíciós értéket alkalmazhatják a napi expozíciós érték helyett feltéve, hogy:

- a) a megfelelően ellenőrzött heti zajexpozíció szintje nem haladja meg a 87 dB(A) expozíciós határértéket; és
- b) megfelelő intézkedésekkel a lehető legkisebbre csökkentik az ilyen tevékenységekkel összefüggő kockázatot.

II. SZAKASZ

A MUNKÁLTATÓK KÖTELEZETTSÉGEI

4. cikk

A kockázatok meghatározása és értékelése

(1) A 89/391/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében és 9. cikkének (1) bekezdésében megállapított kötelezettségek végrehajtása során a munkáltatónak becsléssel meg kell határoznia, és szükség esetén mérnie kell azt a zajszintet, amelynek munkavállalói ki vannak téve.

⁽¹⁾ 140 dB(C) 20 μ Pa-ra vonatkoztatva.
⁽²⁾ 137 dB(C) 20 μ Pa-ra vonatkoztatva.
⁽³⁾ 135 dB(C) 20 μ Pa-ra vonatkoztatva.

(2) Az alkalmazott módszereket és eszközöket a fennálló körülményekhez kell igazítani, különös tekintettel a mérendő zaj jellemzőire, az expozíció időtartamára, a környezeti tényezőkre és a mérőeszköz jellemzőire.

E módszerek és eszközök lehetővé teszik a 2. cikkben megállapított paraméterek meghatározását, valamint annak eldöntését, hogy a 3. cikkben rögzített értékeket adott esetben túllépték-e.

(3) Az alkalmazott módszerek mintavételezést is magukban foglalhatnak, amely reprezentatív adatként szolgálhat egy adott munkavállaló egyéni expozíciójára vonatkozóan.

(4) Az (1) bekezdésben említett becslést és mérést megfelelő időközönként a szakértő szolgálatok tervezik és végzik, különösen tekintettel a 89/391/EGK irányelv 7. cikkének a szükséges szakértő szolgálatokról vagy személyekről szóló rendelkezéseire. A zajexpozíció szintjének becslése, illetve mérése során összegyűjtött adatokat megfelelő formában megőrzik, hogy későbbi időpontban lehetőség legyen a konzultációra.

(5) E cikk alkalmazásakor a mérési eredmények értékelése során figyelembe kell venni a mérési gyakorlatlal összhangban meghatározott mérési pontatlanságokat.

(6) A 89/391/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdése értelmében a munkáltatónak a kockázatértékelés során kiemelt figyelmet kell fordítania a következőkre:

- a) az expozíció szintje, jellege és időtartama, beleértve bármilyen impulzív zajnak való kitétséget;
- b) az ennek az irányelvnek a 3. cikkében megállapított expozíciós határértékek és expozíciós beavatkozási határértékek;
- c) a különösen érzékeny kockázati csoportokba tartozó munkavállalók egészségét és biztonságát érintő hatások;
- d) a műszaki lehetőségek függvényében a zaj és a munkahelyen előforduló, ototoxikus anyagok közötti, illetve a zaj és a rezgések közötti kölcsönhatásokból eredő, a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő hatások;
- e) a zaj és a figyelmeztető jelzések, illetve a balesetek kockázatának csökkentése érdekében alkalmazandó egyéb hangjelzések közötti kölcsönhatásokból eredő, a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő közvetett hatások;
- f) a megfelelő közösségi irányelvekkel összhangban a munkaeszközök gyártói által a zajkibocsátással kapcsolatban biztosított információk;
- g) létezik-e a zajkibocsátás csökkentésére kifejlesztett alternatív munkaeszköz;
- h) a zajexpozíció rendes munkaidőn túli meghosszabbítása, a munkáltató felelősségére;

- i) a lehetőségekhez viszonyítva, az egészségi állapot ellenőrzését követően kapott megfelelő információ, beleértve a közzétett információkat;
- j) megfelelő zajcsökkentő tulajdonságokkal rendelkező hallásvédők rendelkezésre állása.

(7) A 89/391/EGK irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a munkáltatónak kockázatértékeléssel kell rendelkeznie, és meg kell határozni, hogy milyen intézkedéseket kell tenni ennek az irányelvnek az 5., 6., 7. és 8. cikkével összhangban. A kockázatértékelést a nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelő adathordozón rögzítik. A kockázatértékelést rendszeresen naprakésszé kell tenni, különösen akkor, ha olyan jelentős változások történtek, amelyek azt elavulttá tehetik, vagy ha az egészségi állapot folyamatos ellenőrzésének eredményei alapján a naprakésszé tétel szükségesnek bizonyul.

5. cikk

Rendelkezések a zajexpozíció megelőzésére, illetve csökkentésére

(1) A műszaki fejlődés és a kockázat zajforrásánál történő csökkentésére irányuló intézkedések lehetőségének figyelembevételével, a zajexpozícióból eredő kockázatokat a forrásnál kell megszüntetni vagy a lehető legkisebbre csökkenteni.

Az ilyen kockázatok csökkentése a 89/391/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében megállapított általános megelőzési elveken alapul, különös tekintettel a következőkre:

- a) kisebb zajexpozícióval járó más munkamódszerek;
- b) a lehető legkisebb zajt kibocsátó megfelelő munkaeszköz kiválasztása az elvégzendő munka figyelembevételével, beleértve a közösségi rendelkezések hatálya alá tartozó olyan munkaeszközöknek a munkavállalók rendelkezésére bocsátását, amelyeknek célja vagy hatása a zajexpozíció korlátozása;
- c) a munkahelyek és munkaállomások megtervezése és elrendezése;
- d) a munkavállalók megfelelő tájékoztatása és oktatása a munkaeszközök szakszerű használatára vonatkozóan, a zajexpozíció lehető legkisebbre történő csökkentése céljából;
- e) zajcsökkentés műszaki eszközökkel:
  - i. a léghangok csökkentése, pl. pajzsokkal, körülzárással, hangelnyelő burkolattal;
  - ii. a szerkezetekkel kapcsolatosan keletkező hangok csökkentése, pl. csillapítással vagy szigeteléssel;
- f) a munkaeszközökre, a munkahelyre és a munkahelyi rendszerekre vonatkozó megfelelő karbantartási programok;
- g) a zaj csökkentését célzó munkaszervezés:
  - i. a zajexpozíció időtartamának és intenzitásának korlátozása;
  - ii. megfelelő munkarend a szükséges pihenőidővel.

(2) A 4. cikkben említett kockázatértékelés alapján, ha a felső expozíciós beavatkozási határértéket túllépi, a munkáltató a zajexpozíció csökkentését célzó, műszaki, illetve szervezeti intézkedésekből álló programot állít össze és hajt végre, figyelembe véve különösen az (1) bekezdésben említett intézkedéseket.

(3) A 4. cikkben említett kockázatértékelés alapján megfelelő jelzéssel kell ellátni azokat a munkahelyeket, ahol a munkavállalók a felső beavatkozási expozíciós határértéket meghaladó zajnak lehetnek kitéve. A kérdéses területeket el kell keríteni, és az oda való belépést korlátozni kell, amennyiben ez műszakilag megvalósítható és az expozíciós kockázat indokolja.

(4) Ha egy munkavállaló, tevékenységének jellegéből adódóan, a munkáltató által biztosított pihenőhely használatára jogosult, a pihenőhelyen a zajszintet a pihenőhely rendeltetésének és az üzemi körülményeknek megfelelő szintre kell csökkenteni.

(5) A 89/391/EGK irányelv 15. cikke értelmében a munkáltatók az ebben a cikkben említett intézkedéseket hozzáigazítják a különösen érzékeny kockázati csoportba tartozó munkavállalók igényeihez.

6. cikk

Egyéni védőeszközök

(1) Amennyiben a zajexpozícióból eredő kockázatokat más eszközökkel nem lehet kivédeni, a munkavállalók megfelelően illeszkedő egyéni hallásvédőt kapnak és viselnek, a munkavállalók által a munkahelyen használt egyéni védőeszközök egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelményeiről szóló, 1989. november 30-i 89/656/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ (harmadik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) rendelkezéseivel, valamint a 89/391/EGK irányelv 13. cikkének (2) bekezdésével összhangban, és a következő feltételek szerint:

- a) ha a zajexpozíció meghaladja az alsó expozíciós beavatkozási határértéket, a munkáltató egyéni hallásvédőt bocsát a munkavállalók rendelkezésére;
- b) ha a zajexpozíció eléri vagy meghaladja a felső expozíciós beavatkozási határértéket, egyéni hallásvédőt kell viselni;
- c) az egyéni hallásvédőt úgy kell kiválasztani, hogy az megszüntesse, vagy a lehető legkisebbre csökkentse a halláskárosodás kockázatát.

(2) A munkáltató minden erőfeszítést megtesz a hallásvédők viselésének biztosítása érdekében, és felelős az e cikknek megfelelően hozott intézkedések hatékonyságának ellenőrzéséért.

⁽¹⁾ HL L 393., 1989.12.30., 18. o.

7. cikk

A zajexpozíció korlátozása

(1) A 3. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott, a munkavállalót érő zajexpozíció semmilyen körülmények között sem haladhatja meg az expozíciós határértékeket.

(2) Ha az ennek az irányelvnek a végrehajtása érdekében hozott intézkedések ellenére az expozíciós határértéket meghaladó zajexpozíció észlelhető, a munkáltató köteles:

- a) azonnal cselekedni a zajexpozíció határérték alá történő csökkentése érdekében;
- b) megállapítani a határérték feletti zajexpozíció okát; és
- c) módosítani a véd- és megelőző intézkedéseket az ismételt előfordulás elkerülése céljából.

8. cikk

A munkavállalók tájékoztatása és oktatása

A 89/391/EGK irányelv 10. és 12. cikkének sérelme nélkül a munkáltató gondoskodik arról, hogy a munkavégzés során az alsó expozíciós beavatkozási határérték feletti zajnak kitett munkavállalók, illetve képviselőik a zajexpozícióval kapcsolatos kockázatokra vonatkozó tájékoztatásban és oktatásban részesüljenek, különösen a következőket érintően:

- a) a kockázatok jellege;
- b) az ennek az irányelvnek a végrehajtására hozott, a zajjal összefüggő kockázatok megszüntetését vagy lehető legkisebbre csökkentését szolgáló intézkedések, beleértve azokat a körülményeket, amelyekben az intézkedéseket alkalmazni kell;
- c) az ennek az irányelvnek a 3. cikkében megállapított expozíciós határértékek és expozíciós beavatkozási határértékek;
- d) az ennek az irányelvnek a 4. cikkével összhangban elvégzett értékelések és zajmérések eredményei, valamint jelentőségük magyarázata és a lehetséges kockázatok;
- e) a hallásvédők szakszerű használata;
- f) miért és hogyan kell felismerni és jelenteni a halláskárosodásra utaló jeleket;
- g) milyen körülmények között jogosultak a munkavállalók az egészségi állapot folyamatos ellenőrzésére, az egészségi állapot folyamatos ellenőrzésének célja, ennek az irányelvnek a 10. cikkével összhangban;
- h) a zajexpozíciót minimálisra csökkentő biztonságos munkamódszerek.

9. cikk

Konzultáció a munkavállalókkal és a munkavállalók részvétele

A munkavállalókkal, illetve képviselőikkel folytatott konzultációra, valamint a munkavállalók, illetve képviselőik részvételére az ezen irányelv által érintett, különösen a következő kérdésekben a 89/391/EGK irányelv 11. cikkének megfelelően kerül sor:

- a 4. cikkben említett kockázatértékelés és a meghozandó intézkedések megállapítása,
- az 5. cikkben említett, a zajexpozícióból fakadó kockázatok megszüntetését vagy csökkentését célzó tevékenységek,
- a 6. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett egyéni hallásvédők kiválasztása.

III. SZAKASZ

VEGYES RENDELKEZÉSEK

10. cikk

Egészségi állapot folyamatos ellenőrzése

(1) A 89/391/EGK irányelv 14. cikkének sérelme nélkül a tagállamok rendelkezéseket fogadnak el, hogy biztosítsák a munkavállalók egészségi állapotának megfelelő, folyamatos ellenőrzését, amennyiben az ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében előírt értékelések és mérések eredménye egészségügyi kockázatot jelez. Azokat a rendelkezéseket, beleértve az egészségügyi dokumentációkra és azok hozzáférhetőségére vonatkozó követelményeket, a nemzeti joggal és/vagy gyakorlatokkal összhangban kell bevezetni.

(2) A felső expozíciós beavatkozási határérték feletti zajnak kitett munkavállalónak – a nemzeti jognak, illetve gyakorlatnak megfelelően – jogában áll, hogy megvizsgáltassa a hallását orvossal vagy egy olyan megfelelően képzett személlyel, akinek a munkájáért az orvos felelősséget vállal. A megelőzést célzó hallásvizsgálat az intézkedést kiváltó alsó expozíciós határérték feletti zajnak kitett munkavállalót is megilleti, amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésében előírt értékelések és mérések egészségügyi kockázatot jeleznek.

Ezek az ellenőrzések a zajból eredő halláskárosodás korai felismerését és a hallóképesség megőrzését szolgálják.

(3) A tagállamok rendelkezéseket vezetnek be annak biztosítására, hogy az (1) és (2) bekezdéssel összhangban egészségi állapotának ellenőrzésén részt vevő munkavállalókról naprakészen vezetett egészségügyi dokumentáció készüljön. Az egészségügyi dokumentáció az egészségi állapot elvégzett ellenőrzése eredményeinek összefoglalását tartalmazza. Az egészségügyi dokumentációt olyan formában vezetik, amely – a bizalmasan kezelendő adatok figyelembevételével – megteremti a későbbi konzultáció lehetőségét.

Kérelemre megküldik az illetékes hatóságnak a dokumentáció megfelelő példányait. A munkavállaló, kérelmére, betekinthez a rá vonatkozó egészségügyi dokumentációba.

(4) Amennyiben a hallásvizsgálat a munkavállalónál halláskárosodást mutat ki, az orvos vagy – ha az orvos szükségesnek ítéli – szakorvos megállapítja, hogy ez vélhetően a munkahelyi zajexpozícióra vezethető-e vissza. Ez utóbbi esetben:

- a) az orvos vagy más megfelelően képzett személy tájékoztatja a munkavállalót a személyére vonatkozó eredményről;
- b) a munkáltató:
  - i. felülvizsgálja a 4. cikk alapján elvégzett kockázatértékelést;
  - ii. megvizsgálja az 5. és a 6. cikk alapján a kockázat megszüntetésére vagy csökkentésére hozott intézkedéseket;
  - iii. figyelembe veszi a foglalkozás-egészségügyi szakember, vagy más megfelelően képzett személy vagy az illetékes hatóság tanácsát az 5. és a 6. cikk értelmében a kockázat megszüntetéséhez vagy csökkentéséhez szükséges intézkedések végrehajtásakor, beleértve annak lehetőségét, hogy a munkavállalót olyan más munkahelyre helyezik át, ahol nem áll fenn további expozíciós kockázat; és
  - iv. biztosítja a munkavállalók egészségi állapotának folyamatos ellenőrzését és előírja a hasonló hatásoknak kitett munkavállalók egészségi állapotának felülvizsgálatát.

11. cikk

Eltérések

(1) Rendkívüli helyzetekben, amikor a munka jellegéből adódóan az egyéni hallásvédők teljes mértékű és szakszerű alkalmazása vélhetően jobban veszélyeztetné az egészséget és biztonságot, mint mellőzésük, a tagállamok eltérést engedélyezhetnek a 6. cikk (1) bekezdése a) és b) pontjának és a 7. cikknek a rendelkezéseitől.

(2) Az (1) bekezdésben említett eltéréseket a tagállamok, a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlattal összhangban, a szociális partnerekkel, valamint adott esetben a felelős egészségügyi hatóságokkal folytatott konzultációt követően engedélyezhetik. Az ilyen eltéréseknek olyan feltételekkel kell párosulniuk, amelyek a különleges körülmények figyelembevételével garantálják, hogy a jelentkező kockázatokat a lehető legkisebbre csökkentik, és hogy az érintett munkavállalók egészségi állapotát fokozottan ellenőrzik. Az ilyen eltéréseket négyévente felülvizsgálják, és haladéktalanul visszavonják azokat az indokoló körülmények megszűnését követően.

(3) A tagállamok négyévente megküldik a Bizottságnak az (1) és (2) bekezdésben említett eltérések jegyzékét, jelezve azok engedélyezésének pontos okait és körülményeit.

12. cikk

Technikai módosítások

A szigorúan technikai jellegű módosításokat a 13. cikk (2) bekezdésében megállapított szabályozási eljárással összhangban és a következőknek megfelelően kell elfogadni:

- a) a munkaeszközök, illetve munkahelyek tervezését, gyártását vagy építését érintő műszaki harmonizálásról és szabványosításról szóló irányelvek elfogadása, illetve
- b) a műszaki fejlődés, illetve a legmegfelelőbb harmonizált európai szabványok vagy előírások változása és új ismeretek.

13. cikk

Bizottság

(1) A Bizottság munkáját a 89/391/EGK irányelv 17. cikkében említett bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK tanácsi határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

14. cikk

Magatartási szabályzat

Ennek az irányelvnek az alkalmazásával összefüggésben a tagállamok – a nemzeti jog és gyakorlat alapján a szociális partnerekkel egyeztetve – magatartási szabályzatot állítanak össze, amely a zenei és szórakoztatóiparban tevékenykedő munkavállalók és munkáltatók számára gyakorlati iránymutatást ad az ebben az irányelvben megállapított jogi kötelezettségeik teljesítésére.

15. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 86/188/EGK irányelv a 17. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében megállapított naptól kezdődően hatályát veszti.

IV. SZAKASZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

16. cikk

Jelentések

A tagállamok ötévente jelentést készítenek a Bizottságnak ezen irányelv gyakorlati végrehajtásáról, amelyben jelzik a szociális partnerek álláspontját. A jelentés tartalmazza az egészségkárosító hatással járó zaj megelőzésére vonatkozó legjobb gyakorlat és a munkaszervezés más formáinak ismertetését, valamint az ilyen legjobb gyakorlat megismertetése érdekében a tagállamok által hozott intézkedéseket.

A jelentések alapján a Bizottság átfogó értékelést készít az irányelv végrehajtásáról, beleértve a kutatások és a tudományos információk fényében történő végrehajtást, valamint, többek között, figyelembe véve ennek az irányelvnek a zenei és szórakoztatóiparra gyakorolt hatását. A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságot, valamint a munkahelyi biztonsági, higiéniai és egészségvédelmi tanácsadó bizottságot, és szükség esetén javaslatot tesz a módosításokra.

17. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2006. február 15. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A különleges körülmények figyelembevétele érdekében a tagállamoknak – szükség esetén – 2006. február 15-től egy további öt éves időszak, azaz összesen nyolc év áll rendelkezésükre a 7. cikk rendelkezéseinek a tengerjáró hajók személyzete tekintetében történő végrehajtására.

Az ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó gyakorlati iránymutatást előíró magatartási szabályzat létrehozásának lehetővé tétele érdekében a tagállamoknak 2006. február 15-től egy legfeljebb két éves átmeneti időszak, azaz ennek az irányelvnek a hatálybalépésétől számított összesen öt év áll rendelkezésére ahhoz, hogy a zenei és szórakoztatóipar tekintetében megfeleljenek ennek az irányelvnek, feltéve hogy ez alatt az időszak alatt az egyes tagállamokban, az ilyen ágazatokban dolgozók tekintetében már megvalósított védelemi szintet fenntartják.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fognak vagy fogadtak el.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

19. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2003. február 6-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

P. COX

a Tanács részéről

az elnök

G. EFTHYMIU